

— pietiekamā apmērā nenodrošinot, ka pret personām, kas pārkāpušas Kopienų tiesisko regulējumu attiecībā uz driftertiklu turēšanu uz klāja un to izmantošanu, tiek veikti adekvāti pasākumi, galvenokārt piemērojot sankcijas, ar kurām šīs personas tiktu atturētas no šādu darbību veikšanas,

nav izpildījusi 1987. gada 23. jūlija Padomes Regulas (EEK) Nr. 2241/87 ⁽¹⁾, kas nosaka konkrētus kontroles pasākumus zvejniecībai, 1. panta 1. punktā un 1993. gada 12. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2847/93 ⁽²⁾, ar kuru izveido kontroles sistēmu, kas piemērojama kopējai zivsaimniecības politikai, 2. panta 1. punktā un 31. panta 1. un 2. punktā paredzētos pienākumus;

— piespriet Itālijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

1. Itālijas zvejas flote, jau no brīža, kad aizliegums turēt uz klāja un izmantot par 2.5 km garākus driftertiklus tika pieņemts 1992. gadā un 2001. gadā aizliegums izmantot jebkāda garuma driftertiklus, sistemātiski un būtiskā apmērā nav ievērojuši šo aizliegumu.
2. Atbilstoši Komisijas uzskatiem, šīs situācijas nozīmīgumu un smagumu var tieši secināt uz Itālijas aizlieguma ievērošanas uzraudzības pārbaudes sistēmas neefektivitāti un Itālijas tiesiskajā regulējumā noteikto sodu par aizlieguma neievērošanu neadekvātumu.
3. Šajā sakarā Komisija norāda, ka driftertiklu lietošanas pārraudzību veic vairākas viena ar otru konkurējošas iestādes, ka visi pārējie tām uzticētie uzdevumi ir svarīgāki par uzraudzību, kura turklāt netiek koordinēta adekvātā veidā. Cilvēkresursu, laika un vajadzīgo līdzekļu trūkums liedz efektīvi veikt uzraudzību.
4. Tāpat iztrūkst adekvāta stratēģiska driftertiklu lietošanas uzraudzības programmēšana un plānošana. Komisija norāda, ka kontroles ir rūpīgi jāplāno, balstoties uz īpašiem riska faktoriem un pilnīgu, integrētu un saprātīgu stratēģiju. Tāpat jāpievērš lielāka uzmanība noteiktiem gada periodiem un atsevišķiem reģioniem, kā arī uzraudzības posteņiem. Diemžēl pašlaik Itālijas valsts iestādes nav veikušas šādas darbības.
5. Valsts iestādēm, kuras ir atbildīgas par driftertiklu lietošanas uzraudzību, nav pieejas informācijai par zvejas kuģu atrašanās vietu, kas saskaņā ar Regulas Nr. 2847/93 3. pantu tiek apkopota, izmantojot "Izvietojuma uzraudzības sistēmu ar satelīta palīdzību". Komisija veiktajā pārbaudē secināja, ka ievērojams daudzums zvejas kuģu vēl joprojām nav aprīkoti ar satelītnovērošanas iekārtām, kas ir vajadzīgas, lai sistēma varētu atbilstīgi strādāt. Tiktāl, ciktāl tas attiecas uz datu apkopšanu, kuģa žurnālu, deklarāciju par izvešanu krastā un pārdošanas deklarāciju, kuras tiek pieprasītas saskaņā ar Regulu Nr. 2847/93, datorizēšanu un *a fortiori* šo datu salīdzināšanu ar izvietojuma uzraudzības sistēmu ar satelīta palīdzību apkopoto informāciju, tā ir tālu no tā, lai būtu ieviesta.

6. Tā kā Itālijas valsts iestāžu veiktā driftertiklu lietošanas pārraudzība izskatās pilnībā neapmierinoša, tad šīs iestādes vairs nav spējīgas efektīvi novērst Kopienų tiesību attiecībā uz šādu tiklu turēšanu un lietošanu pārkāpumus.

7. Šajā sakarā Komisija norāda, ka, pirmkārt, pretēji Regulas Nr. 3094/86 ⁽³⁾ 9.a pantam un tiesību normām, ar kurām vēlāk tika atkārtots un paplašināts šī tiesību noteikuma saturs, Itālijas spēkā esošais tiesiskais regulējums sodu jomā būtībā aizliedz tikai driftertiklu lietošanu vai mēģinājumu lietot un nevis to, ka tie vispār atrodas uz klāja.

8. Otrkārt, tad, kad faktiski tiek atklāts, ka ir noticis driftertiklu lietošanas aizlieguma pārkāpums, vietējās uzraudzības iestādes par to atbilstīgā veidā neinformē kompetentās iestādes, galvenokārt tādēļ, ka pastāv saspīlēta sociālā situācija un jebkurā gadījumā driftertiklu lietošanu necensās efektīvā veidā novērst vai nosodīt. Piespriepto sodu daudzums un apmērs faktiski ir niecīgs.

9. Līdz ar to Komisija uzskata, ka ir pietiekami pierādīts, ka kontroles un sodu sistēma, ko Itālijas iestādes īstenoja ar mērķi nodrošināt Kopienų tiesību noteikumu attiecībā uz driftertikliem ievērošanu, ir pilnīgi neadekvāta, lai nodrošinātu dalībvalstīm Regulas Nr. 2241 1. panta 1. punktā un 31. panta 1. un 2. punktā paredzēto pienākumu izpildi.

⁽¹⁾ OV L 207, 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 261, 1. lpp.

⁽³⁾ Padomes 1986. gada 7. oktobra Regula (EEK) Nr. 3094/86, ar kuru paredz dažus tehniskus pasākumus zvejas resursu saglabāšanai (OV L 288, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar Tribunale Amministrativo Regionale della Campania (Itālija) 2008. gada 16. jūnija rīkojumu — Futura Immobiliare srl Hotel Futura u.c./Comune di Casoria

(Lieta C-254/08)

(2008/C 209/46)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Amministrativo Regionale della Campania

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Futura Immobiliare srl Hotel Futura u.c.

Atbildētājs: Comune di Casoria

Prejudiciālie jautājumi

Jautājums ir par to, vai ar minēto Kopienų Direktīvas 75/442/EEK ⁽¹⁾ 15. pantu, kas grozīts ar Direktīvas 91/156/CEE ⁽²⁾ 1. pantu, un norādīto principu "piesārņotājs maksā", ir saderīgs valsts tiesiskais regulējums, kas ir ietverts 1993. gada Likumdošanas dekrēta Nr. 507 58. un turpmākajos pantos un pārejas noteikumos, ar kuriem ir pagarināts tā spēkā esamības termiņš, kas izriet no Republikas Prezidenta 1999. gada Lēmuma Nr. [158] 11. panta, ar turpmākajiem grozījumiem, un 2006. gada Likuma Nr. 296 1. panta 184. punkta, tādējādi nosakot fiskālas sistēmas spēkā esamību atkritumu savākšanas un apglabāšanas pakalpojumu izmaksu segšanai, atliekot tādas tarifu sistēmas ieviešanu, kurā pakalpojumu izmaksas segtu subjekti, kas rada un izmet atkritumus.

⁽¹⁾ OV L 194, 39. lpp.

⁽²⁾ OV L 78, 32. lpp.

Prasība, kas celta 2008. gada 17. jūnijā — Eiropas Kopienų Komisija/Itālijas Republika

(Lieta C-257/08)

(2008/C 209/47)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — N. Yerrell un L. Prete)

Atbildētāja: Itālijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. marta Direktīvu 2006/22/EK ⁽¹⁾ par minimālajiem nosacījumiem Padomes Regulu (EEK) Nr. 3820/85 un Nr. 3821/85 īstenošanai saistībā ar sociālās jomas tiesību aktiem attiecībā uz darbībām autotransporta jomā un par Padomes Direktīvas 88/599/EEK atcelšanu vai, jebkurā gadījumā, nepaziņojot par šo aktu pieņemšanu Komisijai, Itālijas Republika nav izpildījusi šajā direktīvā paredzētos pienākumus;

— piespriest Itālijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Termiņš Direktīvas 2006/22/EK transponēšanai beidzās 2007. gada 1. aprīlī.

⁽¹⁾ OV L 102, 35. lpp.

Prasība, kas celta 2008. gada 17. jūnijā — Eiropas Kopienų Komisija/Grieķijas Republika

(Lieta C-259/08)

(2008/C 209/48)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — M. Patakia un D. Recchia)

Atbildētāja: Grieķijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, neveicot visus vajadzīgos pasākumus, kas vajadzīgi, lai pilnībā un/vai pareizi transponētu pienākumus, kas izriet no Direktīvas 79/409/EEK par savvaļas putnu aizsardzību ⁽¹⁾ 3. panta 1. un 2. punkta, 4. panta 1. punkta, 5. panta un 8. panta 1. punkta, Grieķijas Republika nav izpildījusi šajā direktīvā paredzētos pienākumus;

— piespriest Grieķijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

1. Komisija izvērtēja Grieķijas Republikas veikto pasākumu Direktīvas 79/409/EEK transponēšanai saderību ar Kopienų tiesībām. Šajā pārbaudē tika atklāts, ka atsevišķi Direktīvas noteikumi nav transponēti pilnībā un/vai nav transponēti pareizi.

2. It īpaši Komisija uzskata, ka Grieķijas Republika nav pareizi transponējusi Direktīvas 79/409/EEK 3. panta 1. punktu, jo nav veikusi visus vajadzīgos pasākumus, lai pietiekamā mērā saglabātu, uzturētu vai atjaunotu visu 1. pantā minēto putnu sugu dzīvotņu daudzveidību un teritoriju.

3. Tāpat Komisija uzskata, ka Grieķijas Republika nav pilnīgi un pareizi transponējusi Direktīvas 79/409/EEK 3. panta 2. punktu, jo pārņemšanas aktā nav paredzēts neviens noteikums, pamatojoties uz ko var pārbaudīt zonas klasifikācijas tiesiskumu kā aizsargājamās zonas (IAT), nav noteikts jebkāds noteikums attiecībā uz dzīvotnēm, kuras atrodas ārpus IAT, bet kuras robežojas ar tām, kā arī nav paredzēts neviens noteikums attiecībā uz iznīcināto biotopu atjaunošanu un jaunu biotopu izveidošanu, kas ir ļoti nozīmīgi direktīvas mērķi.